स तामविभ्रमद्भीमां वानरेन्द्रस्य चामुचत्। प्रापप्त १५ सर्गः
न्मारुतिस्तत्र ताञ्चालासीद्वियद्गतां॥ ५३॥

सतामित्यादि। तां गृहीतां शक्तिं स कुम्भकर्णः अविभ्रमत् ज॰म॰
भ्रमयति स्म भ्रमेर्ण्यन्ताच्चङि रूपं वानरेन्द्रस्य सुग्रीवस्योपरि
अमुचत् मुक्तवान् ऌदित्वादङ् तत्र तस्यां मुक्तायां मारुतिर्हनू
मान् प्रापप्तत् प्रत्युपस्थितः ऌदित्वादङीति पतःपुमिति पुमा
गमः ताञ्च वियद्गतामलासीत् आप्तवान् लाआदाने यमरमेति
सगिटौ॥ ५३॥

सतामित्यादि। स कुम्भकर्णस्तां भीमां शक्तिं भ्रमयामास भ॰
भ्रमेर्ण्यन्तादङ् सुग्रीवस्य कृते त्यक्तवान् मुचॢशपञौमोक्षे
ऌदित्वात् ङः तत्र तस्यां मुक्तायां सत्यां तद्देशे मारुतिर्हनूमानु
पस्थितः पतॢजगत्यां ऌदित्वात् ङः वच्यस्यश्विपतामिति पप्ता
देशः तां शक्तिञ्च वियद्गतां जग्राह यमरमेति इम्सनौ॥ ५३॥

अशोभिष्टाचखण्डच्च शक्तिं वीरोन चायसत्।
लौहभारसहस्रेण निर्म्मिता निरकारि मे॥ ५४॥

अशोभिष्टेत्यादि। असौ गृहीतशक्तिर्वीरः अशोभिष्ट शोभते स्म ज॰म॰
शक्तिमचखण्डच्च भग्नवान् खण्डखडिभेदने चौरादिकः ताञ्च
खण्डयन्नायसत् नायस्यति स्म यसुयत्ने पुषादिः लौहभारसहस्रेण